

„Морето в мен“

Задавали са ми много пъти въпроса, както може би и на вас, какво предпочиташ – море или планина. Честно казано нито веднъж не съм се замисляла в отговора си. Наистина в планината спокойствието е по-голямо, чистият въздух е факт, но аз лично предпочитам морето. Единствените предимства на похода са точно тези, които изброих преди малко. Аз предпочитам шума от хилядите хора на плажа и вълните на морето. Едни от любимите ми занимания са играенето на плажен волейбол, събирането на миди, неуморното ми чакане да се появят огромни вълни, за да се хвърлям в тях и не на последно място да плувам. Адреналина да се возиш на водно колело, кораб и много други е незаменимо чувство. Мъката докато се придвижиш по плажа, заради ужасно топлия пясък. Чувството когато изгориш и си адски червен, смееш се и не обръщаш внимание, докато те мажат с крем или кисело мляко. Ето тези незабравими моменти ме карат да предпочитам морето. И не защото мразя походите. Това далече не е така. Да се разхождам е едно от любимите ми занимания, просто ако става дума за забава, то къде другаде, ако не на плажа. Защото повечето тийнейджъри предпочитат морето, заради студената бира или мента, заради късните нощи по дискотеките. Но не трябва да го гледаме само като място пиене, купонясване и т.н. Там не сме единствените и разбира се трябва да се съобразяваме с останалите хора. Колкото трябва да се съобразяваме, толкова трябва и да внимаваме. Много млади хора ходят на вътре в морето само, за да се покажат пред приятелите си и точно в такива случаи стават най-ужасните инциденти. Трябва да се забавляваме в границите на нормалното. А ако погледнем на морето от малко по-научна гледна точка, тази в малки количества солена вода лекува хиляди рани, премахва и най-упоритите синела. Днес гледаме на водораслите като нещо гнусно, разбира се и аз съм от този тип хора, но всъщност от тях се правят хиляди антибиотици. Но проблема днес е изключително голям, това замърсяване, тези хиляди боклуци в морето. Когато вляза да се къпя ме докосват разни опаковки, храни, шишета. Този лош навик трябва да го спрем колкото се може по-бързо, защото морето рано или късно ще ни го върне. Но ако изключим този проблем, всичко останало е уникално. Морето за мен е една огромна, синя, безкрайна любов! Нека с общи усилия да го запазим и да му дадем това което то дава на нас. Обич, разбирателство и много, много незабравими мигове!